

உ

சிவசூகமயம்.

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு.

மூவாதியார் செய்த

ஐந்திணை யெழுபது

உரையுடன்.

இலக்கண விளக்க ஆசிரியர் பரம்பரை,
சோமசுந்தர தேசிகரால்
பரிசேதிக்கப்பட்டு வெளிவிடப்பட்டது.

வஸந்தா அச்சுக்கூடம்,
மாயூரம்.
1926.

Registered Copyright.]

[விலை அணு

உ

சுவமயம்.

அமிழ்தினுமினிய தமிழினிடத்தும் தமிழரிடத்தும்
மிக்க அன்புடையராய்

கேசிக்கன்,

திருவாளர், S. இரத்தினம் பிள்ளையவர்கட்கு
இந்நூல் உரிமையாக்கப்பட்டது.

உ

ஆ. மாணிக்கம்,
மணவழகு தமிழகம்,
செவ்வாய்ப்பேட்டை, சேலம்

—————

முன்னுரை.

சங்கமீடீய நூல்களிற் பதினெண்கீழ்க்கலாச்சித் தூற்றொகையு மொன்றென்பா பெரியார நாலடிகளாலாய நானமணிக்கடிகை முதலாய அறநூல்களும், ஐந்திணையின் பார்ப்பட்ட இன்பநூல்களு மிதனுளடங்கும். இவ்வகைத்தாய நூல்களுள் கோணடுபதித்தள்ள ஐந்திணையொப்பது நீங்கலாக மற்றவை பலராலும் பல பதிப்புக்கள் பதிக்கப்பட்டுள்ளன

இவ் ஐந்திணையொப்பது சங்கப்புவகரை யுள்ளிட்ட சான்றோ ரான முவாசியாராய் பாடப்பட்டுகென்பதைக் கவிர, அவரைப் பற்றிய விவரம் ஒன்றும் அறிவதற்கில்லை இந்நூல் எழுப்பது பாககளையுடையது. இன்பப் பகுதியின்பாற படுவது இகனிற் காணும் இழுமென்னேஞ்சையும், விழுமிய பொருளுங், கண்டது போல விள்ளுதிரானு மிசவும் பாராட்டறபாலன. உரையாசிரியா பலராலு மெடுதகாளப்பட்டுள்ள இத்திணைச்சீரிய நூலில் முட்டை 13, 14-வது பாகங்களும், நெய்தலில் கடைச்செய்யுளும் அகப் பட்டில் இந்நூலுக்குப் பழைய உரை யொன்றுண்டென்றி னும், அது முதலீடுபகதாறு பாகக்கட்கே லுருக்கின்றது. இவ்வரையோடு இப்பகுதியை ஒருபதாணடுத முன்னா விதவழி மு இராகவஐ பகாரவாகள் நெய்தலீடுவாயிலாக வெளியிடடாகள். மற்றவை பதிக்கப்படவில்லை எஞ்சிய பாகக்கு மூசுநிலுடைய பெரியாரொருவா குறித்த உரையோடு முகற்றடையாக இப் பொழுது பதிப்பிக்கப்படுகிறது பழக்கமிழ் நூல்களின் உணமை யுருவம் கண்டு ஒரு நூல் ஒழியாவண்ணம் அழியாவெழுத்திலிடுதல் மிக மிக்கதுன்பமான செயலேயாமென்றும் அச்சவாகன மேறிய ஞான்றே புலவா சிசாமணி மென்பா சிலா, இக்காலத்து காங்கள் பாடபேதங்களையும் உணமையுருவங்களையும் பழக்கமிழ் நூல்களைத் தருவியாயத்து கண்டதாகக் கூசாமல் வெளியிடுவதைக் காண்பதாலுண்டாகும் மனக்கசப்பினும் பெரிதாகாது இதுவும் அவ்வாறாக தென்றே கொண்டுள்ளேன்.

'கோழையிடற்றேன சலிகோளுமீலை' என்கிய அடியேன அடிப் பட்ட சான்றோ நூலை யாடதற்குத் தகுதியுடையனவலை னாயினும் இதுகாறும் இந்நூல் அச்சவாகன மேற்குகுறையை நீக்குவா னெண்ணி உரையுங்கண்டு ஒருவாறுருவமும கண்டு பதித்தே னாகையான் 'குற்றங்களைத்து குன்ற்பெய்து' வாசித்தல் கற்றறிந்த மாந்தாகட' னும் என்பதோடு, இது இனிதுமுடிக்க வல்லமைதந்த திருவருளை வழுத்துகின்றேன். ரோமசுந்தரி தேசிகள்.

பாட்டு முதற் குறிப்பு அகராதி.

அகன்பனையூர	44	சிழமீன்	68
அடுபயிரெக்கர்	62	சூர்ப்புறவின்	35
அவரைபொருநதிய	1	செங்கதீர்ச்	15
ஆலிவிருப்பிற்	19	தடமென்	16
ஆற்றலுடைய	13	தண்ணுறுங்	17
இடுமணலெக்கர்	59	தெண்ணீரருங்	64
இலையமர்	3	தேங்கமழ்	47
இவர் திரைநீக்கி	67	தேரைத்த	23
இனத்தவருங்	20	நீரிலருஞ்சரம்	32
உண்டிறப்பொய்	54	துண்ணாண்	66
உண்ணாட்டஞ்சான்	53	பாத்தில்கமுத	45
உழலைமுருக்கிய	45	பிரசங்	10
எழுத்துடை	29	பீரிவர்கூ	34
எறிகுறுக்குப்	65	பூங்கணிட	41
எண்ணெகொல்	58	பெருங்கையிடு	12
ஒல்லோமென்	42	பேதைபக	48
ஒழுதுதிரை	57	பேதையரென்	51
ஒன்றித்தழ்த்தா	50	பேழ்வாயி	31
கண்டிரண்	61	பொய்கைக	55
கண்ணுறு	63	பொரிப்புற	37
கதமுறை	18	பொறிசினர்	33
கல்லோப்புறவி	24	பொன்னிணர்	6
காதலிற்றீர	52	மணிநிற	60
காயந்தீயெலெண்ணை	7	மன்றத்துறு	9
காரிகைவட	21	மன்றப்பல	4
கார்ப்புடை	27	மன்றமுதுமா	40
குருநலைவான்பட	28	முடமுதிர்புண்ணை	69
குறையொன்றுடை	14	முள்ளுடை	36
கொடுவரிவாய்த்த	39	யாணர்நல்	49
கொல்லைப்புனத்த	2	வளைவயலூ	56
கொன்றைக்குமுலூ	22	வார்கதி	13
கோள்வல்	38	வில்லுமுது	30
கேமுலுமுத	11	வெறிகமழ்	8
சான்றவர்கேண்மை	5		

உ

கடவுள் துணை.

மூவாதியார் செய்த

ஐந்திணையெழுபது

மு ல் மு ம் உ ரை யும் .

க.-குறிஞ்சி.

க * அவரை பொருந்திய பைங்குர லேனல்
கவரி மடமா கதூஉம் படர்சாரற்
கானக நாட மறவல் வயங்கிழைக்
கியானிடை நின்ற புணை.

தேழ் தலைமகனை வரைவுகடாயது..

(இ-ள்) அவரை பொருந்திய கழிரையுடைய பசுநீ
ணையைக் கவரிமடமா கதூவாரினை படர்ந்த சாரலினை
யுடைய கானகநாட்டினை! மறவாது நினைப்பாயாக: வயங்கி
ரினை அணியிணையுடையாட்சு யானடுவுகின்ற புணை;
எ-று. (க)

உ † கொல்லைப் புனத்த வகில்சுமந்து கற்பாய்ந்து
வாரி னருவி ததும்பக் கவினிய

† இதனை “பாங்கி தலைவியை நீங்கித் தலைவற்கு ஒம்படை
சாற்றற்குச் செய்யுள்” என்பர் அகப்பொருள் விளக்கவுரைகாரர்.
(சூத். ௧௪௬) இளம் பூரணம் ௪௩௩ மேற்கோள்.

† “இதனை நச்சினூர்க்கினியர் “வரைவுதலைவரினும்” (தொல்,
பொ, கள, உய) என்பதற்கெடுத்தோதி, இதன்கண் “நயனுடை
யன்” என்பதனால் வரைவுதலைவந்தமையும் “நீப்பினும்” என்பத
னால், அவன்வயிற்பரத்தமையும் கூறினாள்” என்றார். இளம் பூரணம்
டுஅக மேற்கோள்.

நாடனயமுடைய நென்பதனா னீப்பினும்
வாடன் மறந்தன தோள்;

வரைவுமலித்து பொருள் வயிற்பிரிதல்.

(இ - ள்) கொல்லைப்புனத்த அகிலைச்சுமந்து கற்கள்மேற்
பாய்ந்து மழையானுதாய அருவி முழங்குதலான் அழகு
பெற்ற நாடன் தன்னைபடைந்தார்க்கீரமுடையனென்ப
தனான் அவன் பிரிந்தானாயினும் வாடுதலை மறந்தன என்
றோள்கள் ; எ-று. (உ)

ந இலையமர் தண்குளவி யேய்ந்த பொதும்பிற்
குலையுடைக் காந்த ளினவண் டிமிரும்
வரையக நாடனும் வந்தான்மற் றன்னை
யலையு மலைபோயிற் றின்று.*

தோழி தலைமகள் வரைவுமலித்தமை தலைமகட்குச் சொல்லியது.

(இ - ள்) இலையின் று தண்குளவிக் கொடிகள் படர்ந்து
மூடிய பொதும்பின்கட் பூங்கொத்தையுடைய காந்தளின்
இனவண்டுகளொலிக்கும் வரையகநாடனும் வரைவொடு
வந்தானுதலான் இன்று நமக்கு அன்னையலைக்கும் அலை
போயிற்று ; எ-று. (உ)

ச † மன்றப் பலவின் சுளைவிளை தீம்பழ

முண்டுவந்து மந்தி முலைவருடக் கன்றமர்ந்

*இது “தலைமகள் உவைகையாற்றாதுளததோடு கிளத்தற்குச்
செய்யுள்” என்பர் அகப்பொருள் விளக்கவுரைகாரர் (சூ. ௧௪௪)
இளம் பூ. ௩௮௨ மேற்கோள்.

† தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், களவியல், குத்திரம்-
உய, நச்சினூர்க்கினியருரை மேற்கோள். இளம் பூ. ௩௯௪ மேற்
கோள். பொருநர் முதலியோர் மன்றப்பலவில் தம் வாச்சியல்
களைத்தொங்க விடுதலியல்பு; புறம் ௧௨௮-௧; ௩௪௪:௩.

குறிஞ்சி.

தாமா சுரக்கு மணிமலை நாடனை
யாமாப் பிரிவ திலம்.

தலைமகள் சிறைப்புறந்தானாக இயற்பழித்த தோழிக்குத்
தலைமகளியற்பட மொழிந்தது.

(இ - ள்) மன்றன்கணின்ற பலனின் சளைமுதிரந்த
இனிய பழத்தைத் தின்றின்புற்றுவந்து ஆமாவின்முலையை
மந்திவருட அவ்வாமாத் தன்கன்றிற்குப்போல அன்பு
பட்டுப் பாலைச்சுரக்கும அணிமலைநாடனை யாமுனேமாப்
பிரிவதிலம்: எ-று. (ச)

௫ சான்றவர் கேண்மை சிதைவின்றா யூன்றி
வலியாகிப் பின்னும் பயக்கு மெலிவில்
கயந்திகழ் சோலை மலைநாடன் கேண்மை
நயந்திகழு மென்னுமென் னெஞ்சு.

இதுவுமது.

(இ - ள்) அமைந்தா நுடைய நட்புச் சிலைதவின்றி நிலை
பெற்று அடைந்தார்க்கு வலியாகி மறுமையின்கண்ணும
பயனைச்செய்யும்: அதுபோல, நீராற் திகழாநின்ற சோலை
யையுடைய மலைநாடனுடைய நட்பு மெலிவின்றி யின்பத்
தைத்திகழாநிற்குமென்னுநின்றது என்னெஞ்சு: எ-று. (௫)

௬ பொன்னினார் வேங்கை கமழு நளிர்சோலை
நன்மலை நாட மறவல் வயங்கிழைக்கு
நின்னல்ல தில்லையாலீ யாயோ கண்ணோட்டத்
தின்னுயிர் தாங்கு மருந்து.

புணர்ந்துநீங்குத் தலைமகனைக்கண்டு தோழி வரைவுகடாயது.

(இ - ள்) பொன்போன்ற பூங்கொத்தையுடைய வேங்
கை கமழாநின்ற குளிர்ந்த சோலையையுடைய நன்மலை

நாடனே! மறவா, தொழிவாயாக: வயங்கிழைககு நின்னல்ல
தோரணிலையாதலால் நின்கண்ணோட்டத்தால் இன்னுயி
ரைத்தாங்கு மருந்து நல்காயோ? எ-று. (சு)

எ காய்ந்தீயே லன்னை யிவனோ தவறில
னோங்கிய செந்தீ ரிழிதருங் கான்யாற்றுட்
டேங்கலந்து வந்த வருவி குடைந்தாடத்
தாஞ்சிவப் புற்றன கண்.

பக்துறிக்கட் டலைமகள் சிவைப்புறந்தானாகப் படைதது
மொழிகளவியாற் றேழி வரைவுகடாயது.

(இ-ள்) வெகுளவேண்டா: அன்னாய்' குற்றமில்ளிவன்:
மிக்க சிவந்த நீர் தாழ்த்தோடுங் கான்யாற்றுட்டேனோடுங்
கலந்துவந்த அருநீரைக் குடைந் தாடினளாதலான் இவன்
கண்தாஞ் சிவப்புற்றன: ஆதலான்; எ-று. (எ)

அ வெறிகமழ் தண்சனைத் தெண்ணீர் துளும்பக்
கறிவ்வார் தேமா நறுங்கரி வீழும்
வெறிகமழ்தண்சோலை நாடவொன்றுண்டோ
வறிவின் கணின்ற மடம்.

புணர்ந்து நீங்குந்தலைகளைக்கண்டு தோழி வரைவுகடாயது.

(இ-ள்) வினாகமழா தின்று நுளிர்ந்த சூனியின்கண்
தெளிந்தநீர் நறும்ப மிளகு படர்ந்து வளராதின்ற இவியா
மாவின் நுநறியகனிவீழும் வெறிகமழ்தண்சோலை நாடனே!
நின்னறவின் கணின்றதொரு பேதைமைபுண்டோ? எ-று(அ)

க *மன்றத் துறுகற் கருங்கண் முசவுகளுங்
குன்றக நாடன் றெளிந்த தெளியினை

* இளம் பூரணம் ஐசக மேற்கோள்.

நன்றென்று தேறித் தெளிந்தேன் றிலையளி
யொன்றுமற் றொன்று மனைத்து.

தலைமகன் சிறைப்புறத்தாகுக இயற்படித்த
தோழிக்குத் தலைமகனியற்பட மொழிந்தது

(இ - ள்) மனறங்களிலே ரெருங்கி பகல்வின்கண் கருங்
சண்முசுக்கள் குதிபாயுங் குன்றகநாடன் என் மனதவதத
தெளிவித்த தெளிவினைப் பிழையாதென்று தேறினேற்கு
அவன் செய், தலையளியொன்று. அவ்வொன்றுமப்பெற்றித்
தாய்ப் பாழதாகாது: எ-று (கூ)

கய பிரசங் கொளவீழ்ந்த தீந்தே னிரு அன்
மரையான் குழவி குளம்பிற் றுகைக்கும்
வரையக நாட வரையா வரினெந்
நிரைதொடி வாழ்த லிலள் *

தோழி தலைமகனைக் கண்டு வரைவுகடாயது.

(இ - ள்) தேறலைப் பிறங்கொள்ள வீழ்ந்த தீந்தேனி
றூல்களை மரையான்கள், குளமயானுழக்குக வரையக
நாடனே' நி வரையாறு வருவவபாயின எங்கணினதொடி
புயிர்வாழாள்: எ-று (கூ)

கக†கேழ லுழுத கரிபுனக் கொல்லையுள்

வாழை முதுகாய் கடுவன் புதைத்தயருந்
தாழருவிநாடன்றொளிகொடுத்தானென்றோழி
நேர்வளை நெஞ்சுன்று கோல்.

தலைமகன் சிறைப்புறத்தாகுகத் தலைமகன் கேட்ப

இயற்பட மொழிந்தது.

* இது "தலைமகனோடு ஊருங் குலனும் மரபும் புகழும் வாய்
மையும் கூற்றஞ்சு செய்யுள்" என்பர் அசுப்பொருள் விளக்கவுரை
காரர் (குத-கசுசு).

† தொல்-சொல் உசகூ-நசு.

(இ - ள்) பன்றிகள் கொம்பினாலுழுத சுட்டுக்கிரிந்த புனக்கொல்லையுள் வாழையின் முதிர்ந்த காயைக் குரங்கினுட்கடுவன் களப்புழுதிபுட் புதைத்தயருந் தாழ்ந்த அருவி களையுடைய நாடன், என்றோழியாகிய நேர்வளைக்கு நெஞ்சுன்றுகோலாகத் தெள்ளிய வஞ்சினங் கூட்டுண்: ௭-று (கக)

கஉ*பெருங்கை யிருங்களி றைவன மாந்திக்

கருங்கான் மாம்பொழிற் பாசடைத் தஞ்சுஞ்
சுரும்பிமிர் சோலை மலைநாடன் கேண்மை
பொருந்தினூர்க் கேமாப் புடைத்து.

தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாக இயற்படித்த தோழிக்குத்
தலைமக ளியற்பட மொழிந்தது

(இ - ள்) பெருங்கையைபுடைய இருங்களினு ஐவன நெல்லைத் தின்று கருங்காலைபுடைய மரம்பொழிவிற பச்சிலைநிழலிற்றுயிலும் வண்டுகளொலிக்குஞ் சோலைமலைநாடன் கேண்மையைப் பொருந்தினூர்க்கு ஏமாப்புடைத்து: ௭-று. (கஉ)

கங வாரகதி ரேனல் வளைவாய்க்கிளிகவரு
நீராற் றெளிதிகழ் சோலைநாடன் கேண்மை
யார்வத்தி னூ முயங்கினேன் வேலனு
மீர் வலித்தான் மறி.

வெறியாட்டெடுத்துக்கொண்டவிடத்துத் தோழிக்குத்
தலைமகன் அறத்தோடுநின்றது.

(இ - ள்) நீண்ட கதிரிணையுடைய பசுந்திணையை வளை வாய்க்கிளியினங் கவருநீரானே தெளிந்து நிகழாநின்ற சோலைகளையுடைய நாடன் கேண்மையைக் காதலினுனி ரம்பு மேவினேன்; பிரிதலாற்றேனாயினேன்; அவ்வாற்

* ரச், ஈகக - இளம் பூ. சுருஅ மேற்கோள்.

ஈமை தெய்வதீதிபைதென்று முருகற்கு மநியையறுக்கத்
துணிந்தான் வேலோன்; தோழி! இதனை விலக்குவாயாக;
எ-று (க௩)

கசு * குறையொன் றுடையேன்மற் றோழி நிறையில்லா
மன்னுயிர்க் கேமஞ் செயல்வேண்டு மின்னே
யராவழங்கு நீள்சோலை நாடனை நம்பி
விராவார லென்ப துரை. †

தலைமகள் வரும்வழியின் ஏதத்துக்குக் கவன்ற தலைமகள்
வரைவுவேட்தே தோழிக்குச் சொல்லியது.

(இ-ள்) நின்னொருகாரியமுடையேன்: தோழி! நிலை
மையில்லாத வென்மன்னுயிர்க்கு அரணஞ்செய்யவேண்டும்;
இப்பொழுதே பாம்புகளான் வழங்கப்படுகின்ற நீண்ட
சோலையை புடைய நாடனை நமமனையின் கணிரவு வரவேண்டா
வென்பதனைச் சொல்: எ-று (கசு)

குறிஞ்சி முற்றம்.

உ.-முல்லை.

கடு செங்கதிர்ச் செல்வன் சினங்காந்த போழ்தினாற்
பைங்கொடி முல்லை மணங்கமழ வண்டிமிர்
காரோ டலம்வருங் கார்வானங் காண்டொறு
நீரோ டலம்வருங் கண்.

பருவங்கண்டழிந்த தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

(இ-ள்) செய்ய கதிரிணையுடைய செல்வன்சீற்றமடங்கிய
காலத்தின்குட் பசுங்கொடியையுடைய முல்லைகள் பூத்து

* தொல், பொரு, கள, சூத்-உய், நச்சினூர்க்கினியருரைமேற்
கோள்.

† இது “தலைமகள் நெறிவிலக்குவித்ததற்குச் செய்யுள்”
என்பர் அகப்பொருள் விளக்கவுரைகாரர். (சூத். கசுடு)

மணங்கமழ்தலான் வண்டுகள் ஆலிககக கார்ப்புருவத்தோடு
தடுமாறுகின்ற முகிலகையுடைய வானங் காணுந்தோ மும்
ரீரோடுகூடத் தடுமாறுகின்றன கண்கள்; எ-று (க)

கக தடமென் பணைத்தோளி நீத்தாரோ வாரார்
மடநடை மஞ்சை யகவக்—கடன் முகந்து
மின்னோடு வந்த தெழில்வானம் வந்தென்னை
யென்னாதி யென்பாரு மில்.

இதுவுமது.

(இ-ள்) பெரியவாய் மெல்லியவாடு மூங்கில்போன்றி
ருந்த தோளினைபுடையாய்' நமமைத் தறந்தா ரிககாலத்து
வருநின் நிலர்; மெல்லிய நடைபினை புடைய மயில்கள நடிக்கக்
கடனமுகத்து மின்னுடனேவந்தது எழிலினை புடைய
வானம்: ஆகலால், பின்னைபும னன்னை வந்து நீ யென் செயக
கடவா யொன் ரிங்கி யொன் னைர் செயல்லுவா ருநிலை.
எ-று. (உ)

கக தண்ணுறுங்கோட றுடுப்பெடுப்பக் காரெதிரி
விண்ணுயர் வானத் துருமாறறத்—நிண்ணிநிற்
புல்லுந ரில்லார் நடுங்கச் சிறுமலை
கொல்லுநர் போல வரும்.

இதுவுமது.

(இ-ள்) குளிர்நறுங்கோடல் துடுப்புப்போலப் பூங்
குலைகளை யேந்த கார்காலத்தையேன் றுகொண்டு முகில்கண்
மிக்க வானத்தின்கணுநமே ரொலிப்பத் நிண்ணிதாக
முயங்குவாரையில்லாதார் நடுங்குமவகை துன்பத்தைச்
செய்யும் மலை கொல்வாரைப்போல வாரின்ற து; எ-று. (ஈ)

முல்லை:

க௨ கதமுறை வானஞ் சிதற விதழகத்துத்
தாதிணர்க் கொன்றை யெரிவளரப் பாஅ
யிடிப்பது போலு மெழில்வான நோக்கித்
தாடிப்பது போலு முயிர்.

இதுவுமது.

(இ-ள்) ளிரைநாறு துளிகளை முகல்கள் இதழகத்தே
சிதறத் தாதினையுடைய பூங்கொந்தாங்கையுடைய கொன்
றைகள் எரிநிறத்தை மிகுப்பப்பட்டநாறு கடினவதுபோலும்
எழில்விசமபைக காணுந்தோறும் வருந்திக் தாடிப்பது
போலாநின்றது எனனுடலம்; எ-று. (சு)

க௬ ஆலி விருப்புற் றகவிப புறவெல்லாம்
பீலி பரப்பி மயிலாலச்—சூலி
*விரிவது போலுமிக் காரதிர வாவி
புருகுவது போலு மெனக்கு.

இதுவுமது.

(இ-ள்) மலையத்துளிகளைக் காதலிந்தவழித் தக்காடெ
லபந்தோகைகளைப்பரப்பி மயிலினங்களாடக் கருகுகொண்டு
விரிவதுபோலுமிககார முழங்க எனக்கு என்னுயிருருகு
வதுபோலாநின்றது; எ-று. (ஊ)

20 இனத்த வருங்கலை பொங்கப் புனத்த
கொடிமயங்கு முல்லை தளிர்ப்ப விடிமயங்கி
யானு மவரும் வருந்தச் சிறுமலை
தானும் புயலும் வரும்.

இதுவுமது.

(இ-ள்) இனங்கையுடைய கலைகள் களித்துமிகப்,
புனங்களிலுள்ள கொடிமிடைந்த முல்லை தளிர்ப்ப, இடி

* 'வருவது' எனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

யோடுகூடபிடைந்து யானுமென்காதலரும் வருந்தத் துன்பத்தைச் செய்யும் மாலையானும் மழைப்பெயலும் மேன்மேல் வாராநின்றன; எ-று. (சூ)

உக. காரிகை வாடத் துறந்தாரும் வாராமுன்
கார்கொடி முல்லை யெயிறீனக்—காரோ
டுடன்பட்டுவந்தலைக்குமலைக்கோவெம்மின்
மடம்வாழ சிற்பா ரிலர்.

இதுவுமது.

(இ-ள்) எம்மழகு சுருங்க எமமை நீங்கினாரும் வருவதற்கு முன்னே கருங்கொடியையுடைய முல்லைகள் நல்லா யெயிறு போலவருமபக் காரோடுடனே யுளதாய் வந்து எமமை நலிகின்ற மலைக்கு எம்மைப்போல வலியிழந்து மெலிவாற்றியிருந்து வாழ்வாரில்லை; எ-று (எ)

உஉ. கொன்றைக் குழலூழிக் கோவலா பினனிரைத்துக்
கன்றம ராயம் புகுதர—வின்று
வழங்கிய வந்தது மாலையாங் காண
முழங்கிவிற் கோலிற்று வான்.

இதுவுமது.

(இ-ள்) கொன்றை யென்னுடின்ற குழலூழிக் கோவலர்பின்னே நிரைத்துக் கன்றை விருமரீய நிரையாயங்க னூர்தோ றும்புக, இவ்விடத்தின்கண் வழங்கவேண்டிவந்தது மலை; யாமிறந்துபடாதிருந்து காணுமபடி முழங்கி வில்லைக் கோலிற்று மழை; எ-று. (அ)

உஊ. தேரைத் தழங்குரற் றூர்மணி வாய்திறப்ப
வார்கலி வானம் பெயரெடங்கிக்-கார்கொள
வின்றூற்ற வாரா விடுவார்கொல் காதல
ரொன்றாலு நில்லா வளை.

இதுவுமது.

(இ-ள்) ஓசையை யுடைய முகில்கள் பெயலைத்தொடங்கிக் கார்ப்பருவத்தைக் கொள்ள, நம காதலர், தேரை போன்ற தழங்கு குழையுடைய சூதிரைத்தார்மணிகள் வாய் சிறப்ப, இன்று நாம் ஆற்றியுளமாம்வகை வாராது விடுவார் கொல்லோ: தோழி! நம்வளை ஒன்றாகிலும் நிற்கின்ற சில்லையால்; எ-று. (கூ)

உசு கல்லேர் புறவிற் கவினிப் புதன்மிசை
முல்லை தளவொடு போதவிழ—வெல்லி
யிலைவற்று விட்டன்று வானமு முண்கண்
முலைவற்று விட்டன்று நீர்.

இதுவுமது.

(இ-ள்) கல்லெழுத்து கிடந்த கானத்தின் கண் அழகு பெற்றுப் புதல்கண்மிசை முல்லைகளும் செமமுல்லைகளும் டூக்கண்மலர இரவிகண் முசிலும் அலைவற்று விட்டன: மையுண் கண்களும் முலைமறைய நீர் வாந்தன: எ-று. (க௦)

உஎ* கார்புடைப் பிண்டி கமழப் புறவெல்லா
மார்ப்போ டினவண் டிமிர்ந்தாட-நீர்த்தன்றி
பொன்றூ தலைக்குஞ் சிறுமலை மாறுமுந்து
நின்றூக நின்றது நீர்.

இதுவுமது.

(இ-ள்) கரிய நிறத்தையுடைய அசோகு மலர்ந்து கமழக் கானமெல்லாம் மகிழ்வோடு வண்டின் றொகுதி முழங்கி தாதனைந்தாடக் காண்பதால், அழகிய தாதுக் களைக் கொட்டுஞ் சிறிய மலை மயக்கத்தைச் செய்தது; அதனானே கண்களினின்றும் பெருகு நீரா னிறைந்தது உடல்; இது நீர்த்தன்று. எ-று. (க௩)

* உடு-உசு-வது செய்யுட்கள் இதுபோது அகப்படவில்லை.

௨௮ குருந்தலை வான்படலை சூழச் சுரும்பார்ப்ப
வாயின் புகுதரப் போயினான்- ஆயிழாய்
பின்னோடு நின்றபா ராட்டு மழையென்கோ
வென்னோடு பட்ட வகை.

(இதுவுமது.

(இ-ள்) குருந்தகனால அலைககப்படுகிறது பெரிய
மலைபைத் தொடரது வண்டுகள் ஒலிக்க வாயினிற் சென
ழி. தோழி! என் கண்களினின்றும் ஓடா கின்ற நீரைப்
பின்னோடும மழையென்பேனோ. எ-று. (௧௪)

முல்லை முற்றம்.

௩-பாலை.

௩௯ எழுத்துடைக் கனனிநாக் கூர்வாய் விழுத்தொடை
யம்பா லலைக்குந் சுர, நிறைந்த தும்பாரார்
பெருந்தகு தானாண்மைக கேற்க வரும்பொருள
தருமவர் காத லவர்.

தலைமகளைத் தோழி செவ்வழங்குவித்தது.

(இ-ள்) தகுநிற்பாட்ட தானாண்மைககேற்கப் பொரு
டரும நகையினு சென்ற நங்காதலர் கூர்ந்த பருக்கைக
கற்கள் நிறைந்த சுரத்தின் கண்ணே ஆறலைக்குங் கள்வா
கூரியவில்லிற் பொருந்திய அம்பாலலைக்கபடுதலையும்
பாரார். எ-று. (௧)

௩௯ வில்லுமு துண்பார் கடுகிய தானைக்குங்

கல்கூழ் பதுக்கை யரணத் திறப்பார்கொன்
மெல்லியல் கண்ணோட்ட மின்றிப் பொருட்கவர்த்து
நில்லாத வுள்ளத் தவர்.

ஆற்றளென்ற தோழிக்கு ஆற்று வல் என்பதுபடசி சேல்லியது.

(இ-ள்) மென்மையுடையாவிடத்துநக கண்ணோட்ட
பிலலாது, பொருளை விருமபிச் சென்று நங்காதலா வில்லா
லடித்துண்பாநா அவாது தானைய நெருங்கிப் பாககைக
கடிகள் நிறைந்த காத்தககடவார்கொல்' என்று (உ)

௩௧ பேழ்வாய்முடிவி சூஞ்சாக் கோட்பிரமைத்து
பாழூர்ப் பொதியிற் பகற்பார்க்கு மாரிடைச்
சூழாப் பொருணாகககட் சென்று வெளினைந்து*
வாழ்தியே மற்றென்னுயிர்.

இதுவுமது.

(இ-ள்) பெருவாயின்புடையாவி யானாகக்குத திக்
கிறைத்து நிற்குஞ் சூழ்ந்த வழியையவிட்டு அகன்றா
பொருளை விருமபிச் சென்று நங்காதல என்று நினைந்து
உயிரே! ஆற்றுவாயாக. என்று. (௩)

௩௨ நீரி லருஞ்சுரத் தாமாநினம்வழங்கு
மாரிடை யத்த மறைப்பர்கொ லாயிழாய்
நாணியை நீக்கி யுயிரோ டுடன்சென்று
காணப் புணர்ப்பதென் னெஞ்சுர்

தலைமகள் செலவு கேட்ட தலைமகள் ஆற்றளாய்க் கூறியது.

(இ-ள்) நீர் வற்றிய அருமையான காத்திலே விலக
கின்றொகுதி திரிகின்ற வழியில் நங்காதலரை வேட்டுவர்
புறப்பாரோ? ஆயிழாய்! நாணக்கைகவிட்டு அவருடன்
சென்று காணும்படித் தூண்டுகின்ற தென்னெஞ்சு,
என்று. (௪)

௩௩ பொறிகிளர் சேவலரிமரற் குத்தி
நெறிதூ ரருஞ்சுர நாமுன்னி விடலா

* பி-ம் சென்றேளருணினீத்து.

† அரிமாற்றிரங்கி கரிபுறக்கிடைக்கை-சிலம்பு-காடுகாண் என.

மயர்வொழி சேணுறுங் கொடியக நாட்டத்
துயர்ந்து தோன்று மலை.

ஊர் அணித்தேறல்.

(இ-ள்) புள்ளிகள் விளங்குகின்ற சேவல் வரியை
யுடைய மருளைக்கொத்தி யிட்டு நெறியைத் தூர்க்கும இவ்
வரிய சரத்தை நாம கடந்துவிடுவோம்; பேதாய்! அயர்
வொழிவாயாக; அதோ தோன்றுங் கொடி. நமது நாட்ட
கத்து மலையிற்றேன்றுவது. எ-று. (டு)

ஊர் பிரிவர் கூர்மை மறுமுனை சேர்ந்தலக்குங்
கூருகி ரெண்கி னருங்கிளை கண்படுக்கு
நீரி லருஞ்சுர முன்னி யறியார்கொ
லீரமி னெஞ்சி வவர்.

ஆற்றளனக் கவன்ற தோழிக்கு ஆற்றுவலெனக் கூறியது.

(இ-ள்) தோழி! அன்பற்ற மனமுடையவரெனினு
நங்காதலர் குருதியை வெளிப்படுத்த வல்ல கூர்மையுடைய
மறுமுனையைப்போற் சேர்ந்து றுன்புறுத்தவல்ல கூரிய நகங்
களையுடைய கடியின் கிளைகளும் கண்படுக்கும நீரற்ற அருஞ்
சரத்திற் சென்றறியார் கொல்லோ! எ-று. (சு)

ஊர் சூற் புறவி னணில்பிளிற்றுஞ் சூழ்படப்பை

யூர்கெழு சேவதி யோடுவார் திளைக்குந்
தேரோடுகானந் தெருளிலார். செல்வர்கொ.
லூரிடு கவ்வை யொழித்து.

தலைமகனது செலவுணர்ந்து அழங்கிக்கூறியது.

(இ-ள்) சூற்றூரில் அணில் பிளிற்றும் படப்பை
சூழ்ந்த சிற்றூரிற் பொருணசையாற் சென்றார் திளைக்குந்
தேரோடு சரத்துத் தெருளமாட்டாராய்ச் செல்வார் கொல்
லோ! ஊரிலுண்டாகிய அலரை அறியாது. எ-று. (சு)

௩௬ முள்ளுடை மூங்கிற் பிணங்கிய சூழ்படப்பை
புள்ளி வெருகுதன் குட்டிக் கிரைபார்க்கும்
கள்ளம் வழங்குஞ் சரமென்பர் காதல
ருள்ளம் படர்ந்த நெறி.

பிரிவின்கண் ஆற்றளாய நலைமகளைத் தோழி யாற்றுவித்தது.

(இ-ள்) கூரிய முள்ளையுடைய மூங்கில் பிணங்கிச்
சூழ்ந்த கொல்லையிற் புள்ளிகளையுடைய பூனை தன் குட்டிக்
கிரைபார்க்குங்குற்ற சிறைந்த சரமென்பர் காதலரின் மவஞ்
சென்ற நெறி. எ-று. 'அ)

௩௭ பொரிப்புற *வோமைப் புகைபடு நீழல்
வரிதுதல் யானை பிடியோடுறங்கு
மெரிமயங்கு கானஞ்செலவுரைப்ப னில்லா
வரிமயங்குண் கண் ஊ ணீர்.

செலவுமறுத்தது.

(இ-ள்) பொரிந்த புறத்தைபுடைய ஓமையின து புகை
படும நீழலில் கொடுகள் பொருந்திய நெற்றியையுடைய
யானை தன் பிடியோடுறங்குந் தீமயங்கிய பாலையிற் செல்ல
வுரைப்பர் காதலர்; அரிபடர்ந்த கண்களில் நீர் நில்லா வா
ரின். எ-று. (க)

௩௮ கோலள் வல்பயமில் வயமாக் குழுமு
தா அள்வீ பதுக்கைய கான மிறந்தார்கொ
லாள்வினையி னுற்ற லகன்றவர் நன்றுணரார்
மீளிகொண் மொய்ம்பி னவர்.

ஆற்றுவலெனக்கூறியது.

(இ-ள்) வினைவல்ல அச்சமில்லாத விலங்குகள் திரண்ட
அடிகளைக்குத்தும் பதுக்கை நிறைந்த சரம கடந்தார்

*தட்பக்காலத்து வெப்பமானுதோமை. பெருக்கதை I ரு உ வ ளு உ
அகலிலை ஓமை ஷை V ரு டு உ.

கொல்லோ! மிக்கவலியையுடைய எயினர் பொருணாயசயாற்
சென்றவாற்ற லறியார் போலும். எ-று. (ஐ)

ஊ கொடுவரி வாய்த்த துணையிழந் தஞ்சிக்
கதிவுணங்கு பாறைக் கடவு டெவிட்டு
நெடுவரை யுத்த மிறப்பர்கொல் கோண்மா
பதிபகை பார்க்குந் சுரம்.

இதுவுடது

(இள்) தோழி! வளைந்த வரிகளையுடைய தனதுணையிழந்தஞ்சிக்
எதிவரும் பாறையார் புலி பார்த்து சிற்றுகுந்
சுரத்தைக் கடுவைக கழுத்திலுடைய கடவுளாய் மணைய
நிகர்த்த அத்தவயாய் எல்லையதவமுன் செல்லாய்
கொல்லோ! எ-று. (கக)

சய) மன்ற முதுமரத் தாந்தை குரலியம்பக்
குன்றக நண்ணிக் குறம்பிறந்து—சென்றவ
ருள்ளிய தன்மையர் போலு மடுத்தித்
தொள்ளிய தும்மல் வரும் †.

நிமித்தங் காட்டிக் கூறியது.

(இ-ள்) முதுமரப் பொந்திற் பொருந்திய ஆந்தை குர
லியம்பக் குன்றக நண்ணிவந்து பின் சிற்றூரினின்றம
நம்மை சீனையுந்தன்மையுடையர் போலும்; அதனானே
தோழி! அடுத்தடுத்துத் தும்மல்வரும் எ-று. (கஉ)

† சீனைப்பவர் போன்று நினையார் கொறும்மல் சீனைப்பது
போன்று கெடும். என்ற கஉ௦௭-வது திருக்குறளையும் சேய்மைக
கண்ணராய கேளீர் நினைந்துழி அந்நினைக்கப்பட்டார்க்கு தும்
மறேன்று மென்னு முலகியல் பற்றி என்னுபரிமேலழகரது விசே
டக் குறிப்பையு றோக்குக.

சக பூங்கணிடமாடுங் கனவுந் திருந்தின
 வோங்கிய குன்ற மிறந்தோரையாநினைப்ப
 வீங்கிய மென்றோள் கவினிப் பிணிகீர்ப்
 பாங்கத்துப் பல்லி படும்.

இதுவுமது.

(இ-ள்) அழகிய இடக்கண்ணாடாடின்றது; யான்
 காணுங் கனககளுந் திருந்தின: உயர்ந்தகுன்றுகணிறைந்த
 பாலையக் கடந்தானா யாநினைப்ப வாடிய மெல்லிய தோள்
 களும் பசலை நீங்கி யழகிதாகவும், பககத்தும் பல்லி படா
 நிற்கும் எ-று. (க௩)

சஉ ஒல்லோமென் றேங்கி யுயங்கி யிருப்பவோ
 கல்லி லீவர்தமரம் காற்பெய்சிலம்பொலிப்பக்
 கொல்களி மன்னான்பின் செல்லுங்கொ லென்பேதை
 மெல்விரல் சேப்ப நடந்து.

நற்றயாங்கல்.

(இ-ள்) மாட்டோ மென்றுவாடி மெலிந்தாடிருப்பவோ,
 அன்றிக்கல்லை லீவர்தலா லுண்டாகும பேரொலியாகக்
 காலிற் பூட்டிய சிலம்பொலிப்ப, மெல்லியவிரல் சேப்ப,
 கொல்களிறன்ன சிற்றத்தையாடையான் பின் என் பேதை
 செல்லுமோ! எ-று. (க௪)

பாலை முற்றும்.

ச-மருதம்:

ச௩ ஆற்ற லுடைய ன்ரும் பொறிதூ நல்லூர
 னேற்றுச் சிறிதாய காய்வஞ்சி-யேற்றுருவைக்

கட்ட கழுத்திற் புதல்வன் மரபிற்றே
பட்டஞ் சிதைப்ப வரும்.

தோழி தலைவியை யாற்றுவித்தது.

(இ - ள்) அரிய பல்லிழைமுடைய நல்லூரன் நேற்
றுண்டாய சிந்தாய காய்வினை நினைந்து தாங்கவல்லன்;
புதல்வன் ஏறிபோலு முருவமுடையான் கழுத்தைக்கட்ட
வும், மதாணியைச் சிதைப்பவும் நினைந்துவரும் மரபிற்று.
எ-று (க)

சச அகன்பணை யூனைத் தாமம் பிணித்த
திகன்மை கருதி யிருப்பன்— முகனமர்
வேதின் மகளிரை நோவ தெவன்கொலோ
பேதைமை கொண்டொழுகு வார்.

தோழி வாயின் மறுத்தல்

(இ - ள்) பாண! பேதைமைகொண்டொழுகுமவர் அடி
கய எதின் மகளிரை நோவதென்? அகனபணையூனை மாலை
யாற் பிணித்தமைகைய நினைந்து அவன் நிற்பானாயினான்.
எ-று. (உ)

சரு பாத்தில் கழுத்திற் புதல்வனுறச் சான்றா
முத்தோடு மினியர் வருமுலையார் சேரியுள்
நீத்துநீ ருண்வாய்ப் பாணநீ போய்மொழி
கூத்தாடி யுண்ணினு முண்.

இதுவுமது.

(இ - ள்) வளர்கின்ற முலையைமுடையாரது சேரியுள்
நீ ருணவருந்தும் பாணனை! சேரியுள் புதல்வன்
கழுத்தைக்கட்டிச் சான்றாய் நிற்கக் காதலர் முற்செல்வார்;
நீ சொல்லினுஞ் சொல்; கூத்தாடி யுண்ணினு முண்.
எ-று (ங்)

சக உழலை முருக்கிய செந்நோக் கெருமை
பழனம் படிந்து செய்மாந்தி—நிழல்வதியுந்
தண்டுறை யூரன் மலரன மார்புறப்
பெண்டிர்க் குரைபாண வய்த்து.

இதுவுதது.

(இள்) பாண ! உழலை மறுத்த சிவந்த கண்களை
புடைய எருமை பழனத்திற்படிந்து மாந்தி நிழலிலே
தூங்குங் குளிர்ந்த துறையையுடைய ஊனது மலரன்ன
மார்பைப் புல்லுமபடிச் சென்று மாததையாக்கு உரைப்பா
யாக. எ-று.

(ச)

சஎ தேங்கமழ் பொய்கை யகவய லூரனைப்
பூங்கட் புதல்வன் மிதித்துழக்கு—மீங்குத்
தளர்முலை பாராட்டி யென்னுடைய பாவை
வளர்முலைக்கந் றெழுமுரு வார்.

தோழி குறை நயப்பித்தது.

(இள்) ஆங்கு மண நாறுகின்ற பொய்கை சூழ்ந்த
பாந்த வயல்களைபுடைய ஊரனை அழகிய கண்களைபுடைய
புதல்வன மிதித்துழக்கும; இங்குள்ளார் என்னுடைய பாவை
யின துதலர்முலைபாராட்டுவதையும்வளர்முலையா லுண்டாகும
துன்பத்தினை யு மறியார். எ-று

(ரு)

சஅ * பேதை ப்கலைப் புதல்வன் றுணைச்சான்ற
மோதநீர் வேலி மகிழ்நற்கென்செய்தும்
பூவார் குழற்கூந்தற் பொன்னன்னொர் சேரியுள்
ளேவாது செல்பாண நீ.

பாணந்த வாயின் மறுத்தது.

* திணைமொழி ஐம்பது கூச. கோக்குச.

(இ-ள்) பாண¹ தலைவி பகற்பொழுதைச் சிறுவன் றிணையாகக் கழிக்கின்றாளாதலின் கடலை வேலியாகவுடைய மகிழ்நற்குயாம என்செய்த வியலும்; பூக்களை யணிந்த சூழலையுடைய பொன்னன் னார் சேரியுள் சுவாது சென்று ஆராய்வாயாக. ௭-று. (க)

சக யாணர் நல்லூரன் நிறங்கொர்ப்ப வென்னுடைய
பாண விருக்க வதுகளை—நானுடையாத்
தன்னுற்ற தெல்லா மிருக்க விரும்பாணை
நின்னுற்ற துண்டே வுரை. *

இதுவுமது.

(இ-ள்) புதியவருவாயிணையுடைய நல்லூரனது பெருமையை நிலைகப்படுத்திச் சொல்வதை நினைத்துவாயாக, பாண; நானுடையவராய எந்தலைவிபிடத்து எவ்வகைப்பட்ட நலனுமிருக்க விரும்பாணைப்பற்றிய வெண்ணம கினக்கு, நேர்ந்ததுண்டாயின் அதனைச் சொல்வாயாக. ௭-று. (எ)

ஓய ஒள்ளிதழ்த் தாமரைப் போதுறமு மூரணை
யுள்ளக்கொண்டுள்ளாளென்றியார்க்குரைக்கோ-வொள்ளிழாய்
நச்சுப் பணிமொழியுண்டேநான்மேனாளோர்
பொய்ச்சூ ளெனவறியா தேன்.

குறை நயப்பித்தது.

(இ-ள்) ஒள்ளிய இதழ்களையுடைய தாமரைப்பூவினை யொத்த ஊரணையுளத்திற் கொண்டுள்ளாளென்று யாரிடத்துரைப்பேன்; அவரது நஞ்சு போன்ற முன்னுட்சொன்ன மொழி பொய்ச் சூளாமென வறியாதவளாயினேன். ௭-று. (அ)

* ஐத்திணை ஐம்பது உக. இவகு கவனிக்கற்பாலது.

௫௧ பேதைய ரென்று தமரைச் செறுவவோ
 போதுறழ் தாமரைக் கண்ணனை—நோதக
 வாயது பட்டு மிருப்பவோ மாணிழாய்
 நோவதெவன் மார்பறியு மின்று.

புற்றவையே வாயிலாகப் புக்க நிலைமகன் புணர்ந்து நீங்கிய பின்பு
 சேன்ற நோழிக்குத் தலைமகன் கூறியது.

(இ-ள்) பேதைய ரென்று தமரைக் கோபிக்கத்தகு
 மோ? தாமரைப்போதனை யொத்த கண்ணனைக காணுங்
 கால் வாய்திறவாநிருப்பதை கூறவோ? எதனைக்கூறுவது?
 இதனை இன்று என்னெஞ்சு அறிபும என்று (க)

௫௨ காதலிற் றீரக் கழிய முயங்கன்மி

னோதந்து நன்று மொலிபுன லூரனைப்
 பேதைப்பட்டேங்கன்மின் நீயிருமென்னிலா
 வாசை யொழிய வுரைத்து.

நோழி கூற்று.

(இ-ள்) சூனிக்கின்ற புனலாற் சூழப்பட்ட ஊரனோடு நீவிர்
 பெரிய இளநிலவில் ஆசை நீங்கப் பேசிக் காதல் நீங்குமபடி
 மிக முயங்கற்க; பின்னர் பேதை மனத்தினளாய் எங்கத்
 தக்க நோயை நீ அடைவாய். என்று. (ஈ)

௫௩ உண்ணாட்டஞ் சான்றவர் தந்த நசையிற்றூ
 னெண்ணற் சுக்கண்டோட்டந்தீர்க்குதுமென்றெண்ணி
 வழிபாடு கொள்ளும் வளவய லூரன்
 பழிபடு நின்மேலது.

இதுவுமது.

(இ-ள்) வளமையான வயலைபுடைய ஊரன் உண்
 னாட்டஞ் சான்ற பரத்தையர் தந்த வாசையில் மாழ்க்கு

ஆய்த்தான் எண்ணாத தலைநிககுக் கண்ணோட்டந் தீர்குறுது
மென்றெண்ணி வழிபாடுகொள்ளும்: வாயின் மறுத்தால்
நின்மேற் பழிபுண்டாகும் எ-று (கக)

௫ச உண்டுறைப் பொய்கை வராஅ லினமிரியுந்
தண்டுறை யூ தகுவதோ—ஒண்டொடியைப்
பாராய் மனை துறந்து தேரிற் செல்வதனை
யூராண்மை யாக்கிக் கொளல். *

வாயின் மறுப்பாளாய்த் தோழி தலை மகழ் துணர்த்தியது.

(இ-ள்) பொய்கையின் கண்ணை வாலினம் திரிசின்ற
குவிர்ச்சி பொருந்திய துறைபைய புடைய ஊனே! ஒண்
டொடியைப்பாராது இல்லாத் துறந்து தேரிற் செல்வதனைப்
பெருமையாக்கிக் கொள்வது நினக்குத் தகுதியோ?
எ-று (கஉ)

௫டு பொய்கை நல்லூரன் நிறங்கிளர்ப்பா தென்னுடைய
வெவ்வ மெனிணு மெழுந்திக—வைக
மறுவில் பொலந்தொடி வீசுமா லாற்றுஞ்
சிறுவ னுடையேன் றுணை.

விறலிக்கு வாயின் மறுத்தது.

(இ-ள்) பொய்கை நல்லூரனது நன்மை விளங்க
என்னுடைய தனிமை புண்டெனிணும நீ சென்று ஆண்டு
வைகுவாயாக; மறுவில் பொலந்தொடி சினக்கு வேண்டியன
எயும்: யான் சிறுவன் றுணையாக தின்று ஆற்றுவேன்.
எ-று. (கஊ)

௫சு விளைவய லூர னலனுரைக்கு மாதர்
வளைஇய சக்கரத் தாழி—கொளைபிழையா

* இதனை இத்துறைக்கே உதாரணத் காட்டுவர் நீச்சினூர்க்
கிளியர் - தொல் - பொருள் கு-கடுய.

தென்றிடை யிட்டு வருமேனின் வாழ்தாழ்க
னொன்றி யனைத்துமு ளேன்.

தலைவி கூற்று.

(இ-ள்) வினாவயலுரை வளைத்த பரத்தையரது
வஞ்சத்தினின் றம தப்பிவருமேல் சின் வாழ் நானெல்லாம
அற்றியிருப்பேன் எ-று. (கச)

மருதம் முற்றும்.

௩.-தெய்தல்.

௩௭ லுழுகு திரைக்கரை வான்குருகு வின் றாவி
யுழிதரு முதை யெடுக்குந் துறைவனைப்
பேதையா னென றணரு நெஞ்ச மினி துண்மை
புதிய மன்றே று வுயிர்க்கு.

தலைவி உட்கோள்.

(இ-ள்) மேலோங்கி வருகின்ற அலைக்கோட்டைய கரை
யிலே பெரிய அனனங்களின் றாவி உழ்தருமபடி ஊதைக்
காற்றடி கம துறைவனைப் • பேதையானென்றென்னாய்
ஊரு நெஞ்ச இனி துண்மை நம்முயிர்க்கு ஊதியமன்றே
தோழி! எ-று. (க)

௩௮ என்னைகொர் ரோழி யவர்கண் ணு நன்கில்லை
யன்னை முகனு மிகத்தளர—நாழினி
புன்னையம் பூங்கானற் சேர்ப்பனைத் தக்கதோ
நின்னல்ல தில்லென்றுரை.*

தலைவி தோழிக்கு அறத்தோடு நிற்றல்.

* இதனை இத்துறைக்கே உதாரணம் காட்டுவர் நீச்சினுக்கி
னியர் தோல்—பொருள் சூத் ௧௪௨.

(இ-ள்) தோழி! என் ஐ கண்ணும் நன்கில்லை; ஆய் முகமும் மிகத்தளரா சின்றது; நாம இனிப்புன்னையங் காணற் சேர்ப்பனைக காண்டல் தககதோ? ஆய்ககு நின்னல்ல நல்லையென்றுரைப்பாயாக எறு (உ)

கூ இடுமண லெக்க ரகன்கானற் சேர்ப்பன்
கடுமான் மணியரவ மென்று—கொடுங்குழை
பள்ளரவங் கேட்டுக் கலுழந்தாள் சிறுகுடிய
ருள்ள நாணுவ ரென்று. †

தமரை அஞ்சியது.

(இ-ள்) புட்களி னரவங்கேட்டு இடப்பட்ட பணலா லாய எககர்ப்புந்த அகன்ற கானலையுடைய சேர்ப்பன து கடிய மாளினது மணியோசை யென்று கொடுங்குழை சிறுநீரிலுள்ள தமர் சினங்கொள்வரென்று வருந்தினார் : ஆகையான் சேர்ப்பனே! இனி நீ வாராதொழிவாயாக. எறு (ஈ)

கூ மணிநிற நெய்த லிருங்கழிச் சேர்ப்ப
ன னினல முண்டகன்றூ னென்றுகொ-லெம்போன்
றணிமல ரெக்கர்மே லோதம் பெயர்ந்து
துணிமுன்னீர் துஞ்சா தது. ‡

தொடி தலைவன் சிறைப்புறந்தானாக் கூறியது.

(இ-ள்) அழகிய நிறத்தினையுடைய இருங்கழிகள் பொருந்திய நெய்தனிலத்தலைவன் அணிநலமுண்டு நீங்கி

† இதனைத் தலைவன் குறியிடத்து வரிற் சுற்றத்தார் அறிவ ரென்பதற்கு உதாரணங்காட்டுவர் நச்சினூக்கினியர். தொல் பொருள்-கு ககூ.

‡ இதனை இத்துறைக்கே உதாரணங்காட்டுவர். நச்சினூக்கினியர்-தொல்-பொருள்-கு ககூ.

ஊன்: எம்மம்பொல் வடியா மலர்களை யுடைய ஈக்கர்
மேல் ஓதம பெயர்ந்த கடல் செல்லாததையும் கண்டா
னில்லை. எ-று. (சு)

சூக கண்டிரண் முத்தம் பயக்கு மிருமுன்னீர்ப்
பண்டங்கொ னுவாய் மெழங்குந் துறைவனை
முண்டகக கானலுட் கண்டே னெனத்தெளிந்தே
னின்ற வுணர்விலா தேன்.*

முள்ளீசி வந்தந் தருமென்று தெளிந்.

(இ-ள்) பெரிய கடலிடத்தே பண்ட நிறைந்த நாவாய்
நிரிகின்ற கடற் றுறைவனை முண்டகககானலுட் கண்டே
னென நின்ற வுணர்விலாத யான் கண்டிள் முத்தம பயா
பய என் எ-று. (ரு)

சூஉ அடும்பிமி வெக்க ரலவன் வழங்குங்
கொடுங்கழிச் சேர்ப்ப ன றுளா னெனத்தெளிந்த
கள்ள மனத்தா விரியென்றிற் செல்லுங்கொ
னல்வளை சோர நடந்து.

குறை நாய்ப்பித்தது.

(இ-ள்) அடப்ப மல நிறைந்த ஈக்கரில் நண்டு விளை
யாடுங் கழியையுடைய தண்ணந் துறைவன அருளாநெனத்
தெளிந்தேன்: தோழி! என்வளை சோரவிட்டுத் தலைவன்
தவக்குரிய நெய்யிற செல்லுவானே? எ-று. (சு)

சூஊ கண் னுறு தெய்தல் கமமுங் கொடுங்கழித்
தண்ணத் துறைவனே தண்ணி லனுயிழாய்

† இதனை இத்துறைககே உதாரணமாகாட்டுவர். நச்சினூக்கி
கீனியர். தொல்-பொருள் சூத். ககக, பக். உஎஉ. நம்பி அகப்பொ
ருள் பக் கஉஅ.

தண்ணைகப் பட்டதனை யாண்மை யெனககருதின்
பண்ணமைத் தோண்மேல் வரும்.

தலைவன் சிறைப்புறந்தானாகத் தோழி கூறியது.

(இ-ள்) கண்ணையொத்த கருநீலங் கமழும் வளைந்த
கழியையுடைய தண்ணறதுறைவனோ அருளிலன்: ஆயி
ழாய்! புனமுறுவலை யாண்மையெனக கருதினால் பண்ண
மைத் தோண்மேல் பசுபூரா கிந்தும். எ-று. (எ)

சுசு தெண்ணீ ரருங்கழி லெண்டு மிரைமாந்திர்
பெண்ணீமேற் சேகசும் வராவாய் புணர்நறல்!
தண்ணற் துறைவர்க குரையாய் மடமொழி
வண்ணந்தா வென்று தொடுத்தது.

தலைவன் சிறைப்புறந்தானாகத் தோழி வரைவு கடாயது.

(இ-ள்) தெள்ளிய நீராயுடைய அருங்கழியில் விருமரி
யாங்கு இரைமாந்தி பொழிலின்கட் பெடையோடு நலனு
ண்ணு மன்றிலே! மடமொழியின் நலநடைத் தருவாயாக
வென்று தண்ணற் துறைவாக்குச் சொல்வாயாக. எ-று (அ)

சுசு *எறிசுராக் குப்பை யினங்கலங்கத் தாக்கு
மறிநிசைச் சேர்ப்பன கொடுமையறியான் கொல்
காவக நண்ணி யபூநுற் றிடக்கண்டுங்
கானலுள் வாழும் குருகு.

இதுவுமது.

(இ-ள்) கானலுள் வாழும் குருகு கானக நண்ணினும
அருளொடு இருப்பககண்டும எறிசுர சிறுமீன் கூட்டத்
தைக் கலக்கத்தாக்கும எறிநிசைச் சேர்ப்பன் குண்செய்யுங்
கொடுமையறியான் கொல்லோ? எ-று. (ஆ)

சுசு நுண்ணூண் வலையிற் பரதவர் போய்த்தந்த
பன்மீ னுணங்கல் கவருந் துறைவனைக்

* எறிசுர நீன்கட லோத மூலாய நெறி-திணைமலை கருடு, சக.

கண்ணினுற் காண வமையுங்கொ லென்றோழி
வண்ணந்தா வென்னத் தொடுத்து †

பிரிவு.

(இ-ள்) நுண்ணிய கயிற்றூலாய் பல கண்களையுடைய
வலையிற் பாதவர் கொண்டுவந்த மீணுணங்கலைக் குருகு
கவருந்திறைவனைக் கண்ணுற் கண்டபின் என்னலனைத்
தாவென்று கேட்க வமையுமோ? தோழி! எ-று. (கௌ)

கௌ இவர்திரை நீக்கியிட் டெக்கர் மணன்மேற்
கவர்கா லலவன் றன்பெடை யோடு
தவழு மிருங்கழிச் சேர்ப்பனோ டென்றோழி
படர் பசலை யாயின்று தோள்.

காமரிக்க கழ்படர் கிளவி.

(இ-ள்) ஒலிகநின்ற அலைவாய் விட்டு அலவன் தன்
பெடையோடு வககர் மணன்மேற் தவழு மிருங்கழிச் சேர்ப்
பனோ அதோ தோள யுவந, தோழி! என் தோள் பசலை
படரா சின்றது. எ-று. (கக)

கௌ சிறுநீன் கவுட்கொண்ட செந்தூவி நாராய் ‡
இறுமென் குரலநின் பிள்ளைகட்கே யாகி
யெறிநீ ரருங்கழிச் சேர்ப்ப னகன்ற
நெறியறிதி மீன்படரு நீ.

† இதுனை மாண்நலந்தா என்ற துறைக்கும் அவன்விலக்
குறிலும என்ற துறைக்கும் உதாரணங் காட்டுவர். நச்சிற்றிக்
கீனியர். தொல்-பொருள்-கு கடு௦, ககச, பக, கூகச, பக், கூகௌ.

‡ இவ்வடி அஹிணைப் பெயர்களும, உயர்திணைப் பெயர்
கன்போல விளியேற்றதற்கு உதாரணமாக எடுத்தாளப்பட்டது.
தோல் - சோல் விளிமரபு கூ-கச.

(இ-ள்) சிறிய மீனைக் கவுட்கொண்ட செந்துவி புடைய நாய்ய! மிகச்சிறிய மீனினை இளமயா ப்புக்கோ யாளு மென நினைந்து படர்கின்ற நீ இருங்கழிச சேர்ப்பன் படர் ந்த நெர் யறிவையோ! எ-று. (கஉ)

கக முடமுதிர் புன்னைப் படுகோ டிருந்த மடமுடை நாரைக் குரைத்தேன்-கடனறிந்து, பாய்திரைச் சேர்ப்பன் பரித்தேர் வயக்கண்டு நீ தகா தென்று நிறுத்து. *

* நோழி தலைமகளை இவடிக்கறி நாய்ப்பித்தது.

(இ-ள்) வளைக்க முதிர்ந்த புன்னையின் பட்ட கோயின் ருந்த நாரைக்கு உரைத்தேன் தனது கடமைபயறிந்து பாய்கின்ற அல்லைய புடைய கடனானது பரித்தேர் வயக் கண்டு நீ போற்றெல்லாதகா தெனயறிந்துவாயாகவென்று சொல்லுமாறு. எ-று. † (கக)

* காமஞ் சிந்தனை என்ற துறைக்கு உதாரணமாக எடுக்க நாளாப்பட்டது நொய் - பொருள் கு. ககச, பக உ அநி.

† எ-வது செய்யுள் கிடைக்கவில்லை.

உ

ஆ. மாணிக்கம்,

மணவழகுநூலிழகம்,

செவ்வாய்ப்பேட்டை, சேலம்.

